

Kız ve Küçük Domuz

Çınar BİBER

Kız ve Küçük Domuz

Çınar BİBER

Maya, kocaman ela gözleri ve yürüdükçe zıplayan kıvrırcık koyu kahverengi saçları olan küçük bir kızdı. Çevresindeki dünyayı keşfetmeyi çok severdi, özellikle de sokağının sonundaki dost canlısı çiftliği. Güneşli bir sabah, çizgili gömleğinin üzerine sarı yağmur çizmelerini ve kot tulumunu giydi. Yeni bir maceraya hazır, yeşil kanvas çantasını kaptı. Onu özel bir arkadaşın beklediğinden haberi bile yoktu.

Çiftlikte, tüylü pembe bir küçük domuz saman balyasının arkasından dışarı baktı. Sarkık kulakları düşüktü ve alnındaki minik kalp şeklindeki lekesi zar zor görünüyordu. Üzerinde küçük pirinç bir çingirak olan mavi kurdeleli bir tasma vardı ve çingirak hafifçe şingırdıyordu. Maya yaklaşınca küçük domuz geri kaçtı, küçük koyu gözleri korkuyla kocaman açılmıştı. 'Sorun değil, küçüğüm,' diye fısıldadı Maya, sesi bir tüy kadar yumuşaktı.

Çiftçi, Maya'ya küçük domuzun adının Pip olduğunu ve sadece birkaç gün önce kurtarıldığını söyledi. Pip hâlâ her yeni şeyden korkuyordu. Maya'nın kalbi bu utangaç küçük domuz için sızladı. Maya çok hızlı hareket ettiğinde nasıl titrediğini fark etti. Bu yüzden sessizce yumuşak çimenlere oturdu ve bekledi. 'Sana bir arkadaş olduğumu göstereceğim,' dedi nazıkçe ve bunu tüm kalbiyle söyledi.

Maya yeşil çantasına uzandı ve yumuşacık, sevimli bir oyuncak koyun çıkardı. Onu nazıkçe çimenlerin üzerinde Pip'e doğru yuvarladı. Küçük domuzun kulakları dikildi ama kıpırdamadı. Maya sabırla bekledi, ela gözleri iyilikle doluydu. Uzun bir an sonra Pip minik bir adım attı, sonra bir tane daha. Oyuncak koyunu kokladı ve hafifçe homurdandı. Maya onu ürkütmemeye dikkat ederek gülümsedi.

Maya her gün antasında yeni yumuřak oyuncaklarla Pip'i ziyaret etti. Tyl bir rdek, yumuřak bir top ve kk bir kumař yıldız getirdi. Onları etrafına bir daire řeklinde koyar ve Pip'in keřfetmesini beklerdi. Bařta Pip sadece uzaktan izledi. Ama kısa sre sonra merak onu ele geirdi. Paytak paytak yryerek geldi ve burnuyla tyl rdeęi drtt. Maya hafife alkıřladı ve Pip'in kuyruęu minik bir kıpırtı yaptı.

Maya, Pip'in lezzetli ödülleri sevdiğini fark etti. Çantasını elma dilimleri, havuç çubukları ve küçük yulaf kurabiyeleriyle doldurdu. Onları çimenlere serpiştirir, Pip'in takip edebileceği bir iz yapardı. Küçük domuzun burnu heyecanla seğirdi. İzi takip etti, mutlulukla koklayıp çiğneyerek. Son ödüle ulaştığında Maya nazik bir gülümsemeye bekliyordu. 'Başardın, Pip!' diye sevindi ve sarkık kulakları birazcık yukarı kalktı.

Bir öğleden sonra Maya büyük bir karton kutu getirdi ve içine küçük pencereler kesti. Ona 'küçük domuz oyun evi' dedi ve içini yumuşak battaniyelerle ve oyuncaklarla doldurdu. Pip başta emin olamadı. Kutunun etrafında döndü, küçük pirinç çingırağı şıngırdadı. Maya yanına oturdu ve içerideki battaniyeyi okşadı. 'Bak, Pip, ne kadar rahat,' dedi. Yavaşça Pip içeri girdi. Üç kez etrafında döndü ve sonra mutlu bir iç çekişle yere yayıldı. Maya sevinçle kıkırdadı.

Maya ve Pip birlikte nazik oyunlar oynamaya başladılar. Yumuşak oyuncaklarla saklambaç oynadılar. Maya tüylü ördeği bir çalının arkasına saklar, Pip de onu koklayarak bulurdu. Her buluşunda Maya sevinir ve Pip'in kıvrıkcık kuyruğu daha hızlı kıpırdardı. Bir de 'topu yuvarla' oynadılar; Maya yumuşak bir topu nazikçe Pip'e yuvarlar, o da burnuyla geri iterdi. Oyun zamanları yumuşak homurtular ve mutlu çingirak sesleriyle doluydu.

Pip daha cesur hissetmeye başladı. Maya geldiğinde artık saman balyasının arkasına saklanmıyordu. Bunun yerine onu karşılamak için koşarak çıkıyor, küçük toynakları yere tıkırdıyordu. Maya yanındayken çiftlik avlusunu keşfeder, çiçekleri koklar ve kelebekleri kovalardı. Maya hep yakınında kalır, hep nazik ve sabırlı olurdu. 'Gittikçe daha cesur oluyorsun, Pip,' dedi ona. Küçük domuz güvenen gözlerle ona baktı ve sevinçle homurdandı.

Bir gün Maya yeni bir oyuncak getirdi: içinde çingırak olan yumuşak, renkli bir top. Onu nazıkçe Pip'e doğru yuvarladı. Başta Pip sadece onun sallanmasını izledi. Sonra küçük bir homurtuyla üzerine atladı! Burnuyla itti ve çimenlerin üzerinde kovaladı. İçindeki çingırak neşeyle şingırdadı. Maya güldü ve ellerini çırpı. 'Oynuyorsun, Pip!' diye bağırdı. Küçük domuzun beyaz kalp lekesi mutlulukla parlıyor gibiydi.

Maya, Pip'in yeni insanların yanında hâlâ biraz utangaç olduğunu fark etti. Bu yüzden sadece onun için özel bir 'özgüven parkuru' hazırlamaya karar verdi. Yumuşak engeller kurdu: üzerinden atlanacak alçak bir saman balyası, çıkılacak nazik bir rampa ve battaniyelerden yapılmış küçük bir tünel. Pip parkura meraklı gözlerle baktı. Maya sonunda durdu ve nazikçe seslendi: 'Hadi, Pip! Yapabilirsin!'

Pip derin bir nefes aldı ve saman balyasının üzerinden atladı. Hareket ettikçe mavi kurdeleli tasmayı şıngırdadı. Rampaya çıktı, birazcık sallanarak, sonra battaniye tünelinden dışarı baktı. Maya onu nazik sözlerle cesaretlendirdi. 'İşte böyle, Pip! Ne kadar cesursun!' Sonuna ulaştığında küçük bir zafer dansı yaptı, sevinçle homurdanarak. Maya ona nazikçe sarıldı ve Pip onun sıcaklığına yaslandı.

O günden sonra Pip'in özgüveni hızla arttı. Adımlarında mutlu bir zıplayışla çiftliği keşfetti. Diğer hayvanları dostça homurtularla selamladı. Hatta yeni ördek yavrularına yumuşak oyuncaklarla nasıl oynanacağını gösterdi. Maya, utangaç küçük arkadaşının çiftliğin en cesur küçük domuzu oluşunu gururla izledi. 'Görüyor musun, Pip?' dedi. 'Nazik ilgi herkesin kendini güvende ve güçlü hissetmesini sağlar.'

Maya ve Pip en iyi arkadaş oldular. Her öğleden sonrayı birlikte oynayarak, yumuşak oyuncaklarla ve lezzetli ödülleriyle yeni oyunlar icat ederek geçirdiler. Pip nereye giderse gitsin çingırağı neşeyle şingırdıyor ve kalp şeklindeki lekesi herkesin görebileceği şekilde hep görünüyordu. Maya'nın yeşil çantası her zaman sürprizlerle doluydu. Güneş batana kadar gülüp oynadılar, birbirlerinin yanında mutlu ve güvende.

Maya, iyiliğin ve sabrın en utangaç arkadaşın bile kendini cesur hissetmesine yardımcı olabileceğini öğrendi. Pip, Maya'ya güvenebileceğini ve dünyanın eğlence ve nazik sürprizlerle dolu olduğunu öğrendi. Arkadaşlıkları çiftlikteki herkese nazik ilginin özgüveni desteklediğini gösterdi. Ve Pip her sevinçle homurdandığında, Maya onun iyi kalbinin dünyayı değiştirdiğini biliyordu.

Yani eğer bir gün utangaç küçük bir domuzla karşılaşırsan, Maya ve Pip'i hatırla. Yumuşak bir sesin, lezzetli bir ödülün ve nazık bir oyunun birinin kendini güvende ve güçlü hissetmesine yardımcı olabileceğini hatırla. İyilik, herkesin cesur ve oynamaya hazır büyümesine yardımcı olan özel bir armağandır. Ve bazen en iyi arkadaşlıklar biraz sabır ve çokça sevgiyle başlar.